Yargıtay 12. CD E.2025/853 K.2025/5784 (30.06.2025)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

12. Ceza Dairesi 2025/853 E. , 2025/5784 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2024/1806 E., 2024/4303 K.

DAVA : Koruma tedbirleri nedeniyle tazminat

HÜKÜM : Düzeltilerek istinaf başvurularının esastan reddi kararı

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Bozma

İlk Derece Mahkemesince verilen hükme yönelik istinaf incelemesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesi tarafından verilen kararın; davacı vekili ve davacı vekilinin temyiz dilekçesinin 20.11.2024 tarihinde tebliği üzerine davalı vekilinin 26.11.2024 tarihinde verdiği dilekçesinde hükme ilişkin temyiz sebeplerini bildirerek katılma yolu ile temyiz isteminde bulunarak davalı vekili tarafından temyizi üzerine yapılan ön inceleme neticesinde 6100 sayılı HMK'nın 361/1. ve 5271 sayılı CMK'nın 298/1. maddesindeki temyiz istemlerinin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı tespit edilmekle, yapılan incelemede işin esasına geçildi, gereği düşünüldü:

I. HUKUKÎ SÜREÇ

İlk Derece Mahkemesince davacının haksız gözaltı ve tutuklama nedeniyle 1.000.000,00 TL maddi, 1.000.000,00 TL manevi tazminatın gözaltı tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile ödenmesine ilişkin talebinin kısmen kabulü ile 50.000,00 TL manevi tazminatın gözaltı tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile davalıdan alınarak davacıya ödenmesine karar verilmiş, Bölge Adliye Mahkemesince davacı vekili ve davalı vekilinin istinaf başvurularının hükmedilen manevi tazminatın 100.000,00 TL'ye yükseltilmesi suretiyle düzeltilerek esastan reddine karar verilmiş, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca davacı vekilinin ve davalı vekilinin temyiz istemlerinin kabulü ile hükmün bozulması görüşünü içeren Tebliğname ile dava dosyası Daireye tevdi edilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Davacı vekilinin temyiz sebepleri; maddi tazminat talebinin kabul edilmesi gerektiğine, hükmedilen manevi tazminat miktarının az olduğuna, ilişkindir.

Davalı vekilinin temyiz sebepleri; davanın reddi gerektiğine, hükmedilen tazminat miktarının fazla olduğuna, ilişkindir.

III. DAVANIN KONUSU

İlk Derece Mahkemesince, tazminat talebinin dayanağı olan İstanbul 26. Ağır Ceza Mahkemesinin 2021/151 Esas- 2022/191 karar sayılı ceza dosyasında davacının kamu kurum ve kuruluşlarının zararına dolandırıcılık suçundan 12.02.2019-18.12.2019 tarihleri arasında 309 gün gözaltında ve tutuklu kaldığı, yapılan yargılama sonunda beraatine hükmedildiği, beraat hükmünün 06.12.2022 tarihinde kesinleştiği, kesinleşen beraat hükmünün davacı asile tebliğ edilmediği, tutuklama tarihi itibariyle yürürlükte bulunan 5271 sayılı CMK'nın 142. maddesinde öngörülen süre içinde yetkili ve görevli mahkemeye davanın açıldığı, davacı hakkında aynı konuda açılan davanın bulunmadığı, tutukluluk süresinin infaz gördüğü ve mahsuba konu yapılmadığı, kanunda öngörülen yasal şartların oluştuğu belirlenerek davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

İlk Derece Mahkemesince kısmen kabul edilen davada, Bölge Adliye Mahkemesi tarafından hükmedilen manevi tazminat miktarının eksik olduğu gerekçesiyle düzeltilerek esastan ret kararı verildiği anlaşılmıştır.

IV. GEREKÇE VE KARAR

CMK'nın 142/2. maddesi, "İstem, zarara uğrayanın oturduğu yer ağır ceza mahkemesinde ve eğer o yer ağır ceza mahkemesi tazminat konusu işlemle ilişkili ise ve aynı yerde başka bir ağır ceza dairesi yoksa, en yakın yer ağır ceza mahkemesinde karara bağlanır. (Ek cümleler:2/3/2024-7499/13 md.) Ancak, 141 inci maddenin birinci fıkrasının (e), (f) ve (l) bentleri kapsamındaki istemler bakımından 9/1/2013 tarihli ve 6384 sayılı Tazminat Komisyonunun Görevleri ile Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Kanun hükümleri uygulanır. Bu fıkra uyarınca 6384 sayılı Kanun kapsamında olmasına rağmen ağır ceza mahkemesine yapılan istemler, Komisyona gönderilir. Ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren ve girmeyen istemler birlikte yapılmış ise ağır ceza mahkemesi görev alanına girmeyen istemleri ayırmak suretiyle Komisyona gönderir. Bu hâllerde ağır ceza mahkemesine yapılan istem tarihi esas alınır."

şeklinde düzenlenmiştir.

7499 sayılı Kanunun 32. maddesi ile 6384 sayılı Kanuna eklenen geçici 3/4 maddesine göre, "Komisyona, Ceza Muhakemesi Kanununun 142 nci maddesinin ikinci fıkrası kapsamındaki istemler bakımından 1/6/2024 tarihinden sonra müracaat edilebilir," şeklindeki düzenleme karşısında dava tarihinin 15.12.2022 olduğu dikkate alınarak tebliğnamedeki dosyanın komisyona gönderilmesi yönündeki bozma isteyen görüşe iştirak edilmemiştir.

Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin kovuşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya kapsamına göre, davalı vekilinin tüm, davacı vekilinin maddi tazminata ilişkin temyiz sebeplerinin reddine, ancak;

Nesnel bir ölçüt olmamakla birlikte, davacı lehine hükmedilecek manevi tazminatın davacının sosyal ve ekonomik durumu, üzerine atılı suçun niteliği, tutuklanmasına neden olan olayın cereyan tarzı, tutuklu kaldığı süre ve benzeri hususlar ile tazminat davasının kesinleşeceği tarihe kadar faizi ile birlikte elde edeceği parasal değer dikkate alınıp, hak ve nesafet ilkelerine uygun, makul bir miktar olarak tayin ve tespiti gerekirken, belirlenen ölçütlere uymayacak miktarda eksik manevi tazminata hükmolunması,

Bozmayı gerektirmiş olup, açıklanan nedenlerle davacı vekilinin temyiz istemi yerinde görüldüğünden İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 19. Ceza Dairesinin kararının CMK'nın 302/2. maddesi gereği, Tebliğname'ye uygun olarak, oy birliğiyle BOZULMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı CMK'nın 304/2-b maddesi uyarınca İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 19. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,

30.06.2025 tarihinde karar verildi.